

1967-68 — at anvende indtil 15 pct. af formuen til nævnte formål.

Endelig foreslås det, jfr. de foran berørte problemer om opgivelse af statsanerkendelsen, i forslaget til § 14, stk. 6, at kasser, som efter den 1. april 1966 opgiver anerkendelsen, først kan opnå adgang til refusion af understøttelsesudgifter for fjerde regnskabsår, efter at ny anerkendelse er meddelt, og der for alle 4 år er betalt det i lovforslaget nævnte medlemsbidrag.

4. Ventetid (karensdage).

Efter de gældende regler, hvorom bestemmelserne findes i arbejdsløshedslovens § 16, stk. 5, udbetales der ikke understøttelse for de første 6 dage af hver arbejdsløshedsperiode. Denne ventetid er dog, som hjemlet i bestemmelsen, for størstedelen af kassernes vedkommende nedsat til 3 dage, og det gælder for alle kasser, at ventetiden kun indtræder i forbindelse med første arbejdsløshedsperiode efter understøttelsesårets begyndelse den 1. oktober.

Det foreslås, at disse regler om ordinær ventetid bortfalder dels under hensyn til, at opretholdelsen deraf ikke rimeligt kan begrundes, når ventetid kun skal indtræde én gang årlig, dels og navnlig som følge af de administrative vanskeligheder, der er forbundet med kontrol med reglernes iagttagelse.

De øvrige regler om ventetid, der findes i gældende lovs § 16, stk. 5 (forlænget ventetid i tilfælde,

hvor et medlem i de sidste 6 måneder har haft en særlig høj indtægt) og i § 16, stk. 8 (særlig ventetid inden for faglige eller stedlige områder med højt-lønnet sæsonarbejde) foreslås derimod bevaret.

E. Med henblik på at tilvejebringe et skøn over de økonomiske følger af lovforslaget er der foretaget beregning af, hvad understøttelsesudgifterne ville have andraget efter nugældende lov med de pr. 1. april 1966 gældende maksimumsbeløb for dagpenge og tillæg hertil dels under forudsætning af en ledighed som i 1958-59, da den gennemsnitlige ledighed androg 8,0 pct., dels med en ledighed som i 1964-65, da ledigheden var 1,9 pct. Endvidere er på grundlag af kassernes regnskaber for de 2 år beregnet, hvad de samlede refusioner og tilskud efter gældende lov ville have andraget under de nævnte forudsætninger, og hvad det til dækning af de resterende udgifter nødvendige medlemsbidrag ville udgøre. Resultatet af disse beregninger er i nedenstående tabel I angivet i kolonnerne betegnet A: Gældende lov. I kolonnerne betegnet B: Lovforslaget er til sammenligning hermed anført, hvad understøttelsesudgifter, medlemsbidrag og refusion fra det offentlige ville andrage efter lovforslagets regler, herunder med en maksimal dagpengesats på 50 kr., for ikke-forsørgere med indtil 15 års medlemstid dog 35 kr. Endvidere er angivet, hvorledes refusionsbeløbene ville fordeles på kommu-

Tabel I.

	1958-59 (gennemsnitlig ledighed: 8,0 pct.)				1964-65 (gennemsnitlig ledighed: 1,9 pct.)			
	A: Gældende lov		B: Lovforslaget		A: Gældende lov		B: Lovforslaget	
	mill. kr.	III i pct. af I	mill. kr.	III i pct. af I	mill. kr.	III i pct. af I	mill. kr.	III i pct. af I
I. Beregnet samlet understøttelse	507,8		719,3		142,8		200,7	
II. Refusion	333,1		658,8		60,4		133,5	
III. Nødvendigt medlemsbidrag efter gældende lov (kolonne A)	174,7	34,4	60,5	8,4	82,4	57,7	67,2	33,5
Medlemsbidrag efter lovforslaget (kol. B).								
	507,8		719,3		142,8		200,7	
Beløbene under II fordeles således:								
Kommunernes refusion	50,0		98,8		9,1		20,0	
Arbejdsgiverbidrag	38,2		38,2		40,5		40,5	
Statskassens nettotilskud	244,9		521,8		10,8		73,0	
	333,1		658,8		60,4		133,5	